

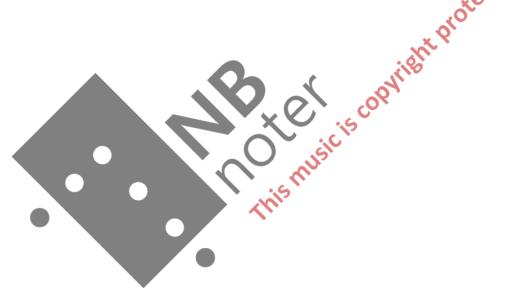
Bjarne Volle

De tre elskere
En Rolf Jacobsen-suite
• N.B. Noter
• for
resitasjon
og
strykekvarsett

1: Balladen om voksduggene

2: Problem II

3: De tre elskere

Balladen om voksduggene

Tekst: Rolf Jacobsen fra "Vrimmel". 1935

Bjarne Volle 1995

Det er de små prestinner
av blåtøi og skarlagten.
De står på høje skamler
og smiler hele dagen.

De ser med store øine
på skyene som seiler
og løfter rare tøier
med rødlakerte negler.

$\text{J} = 78$

Violin 1 *pp*

Violin 2 *pp*

Bratsj *pp*

Cello *pp*

5

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

NB! Noter
This music is copyright protected

Men når butikken slukker
forlater de stativet.
Da glir de ut i byen
og blander sig med livet.

10 $\text{J} = 78$

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

De tripper over torvene
på guttaperkaben.
Ved solopgang, ved solopgang
blir de til stokk og sten.

13

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

pp

pp

pp

pp

Han så hun hadde øine
som bekkefar om natten
og dyrekinn og ville
små krøller under hatten.

16

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

NB
No
ter
This music is copyright protected

20

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

Han bøide hennes nakke
tilbake i en bue
og brente sig til aske
på munnens røde lue.

24 ♩ = 78

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

f

f

f

f

Det er så svalt å hvile
med pannen mot en skulder.
Det bor så rare tanker
i brystet til en hulder.

27

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

pp

pp

pp

pp

Det er så svalt å hvile
med pannen mot en skulder.
Det bor så rare tanker
i brystet til en hulder.

Han spurte redd; Hvem er du?
Og munnen svarte: Kjære.
En drøm i dine drømmer
er alt hva jeg vil være.

30 ♩ = ♩

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

3

34

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

Og lysreklamen knittret
og buelampen gren.
Da solen rant, da solen rant,
ble hun til stokk og sten.

38 $\text{♩} = 78$

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

41

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

Problem II

Tekst: Rolf Jacobsen fra "Pustøvelse", 1975

Bjarne Volle 1995

*J = 84-88
con sordino*

Violin 1

Violin 2

Bratsj

Cello

*pp
con sordino*

*pp
con sordino*

*pp
con sordino*

pp

ppp

ppp

ppp

ppp

4

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

mf

pp

ppp

mf

pp

ppp

mf

pp

ppp

mf

pp

ppp

8

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

mf

pp

mf

pp

mf

pp

mf

pp

11

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

Flute 1

Flute 2

Bassoon

Cello

p
pp
mp
pp
pp
pp
pp
pp

- - - hva vi enn gjør,
maskinene
flytter sulten bare to trapper opp,
nå sitter den i hjertet.

14

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

Flute 1

Flute 2

Bassoon

Cello

p
pp
pp

17

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

Flute 1

Flute 2

Bassoon

Cello

p
pp
pp
pp
pp
pp
mf
mf
mf
mf

21

Fi. 1

Flute 1: Measures 21-24. Dynamics: pp, ppp, mf.

Flute 2: Measures 21-24. Dynamics: pp, ppp, mf.

Bassoon: Measures 21-24. Dynamics: pp, ppp, mf.

Cello: Measures 21-24. Dynamics: pp, ppp, mf.

25

Fi. 1

Flute 1: Measures 25-28. Dynamics: pp, ppp, mp.

Flute 2: Measures 25-28. Dynamics: pp, ppp, mp.

Bassoon: Measures 25-28. Dynamics: pp, ppp, mp.

Cello: Measures 25-28. Dynamics: pp, ppp, mp.

28

Fi. 1

Flute 1: Measures 28-31. Dynamics: pp, ppp, pffff.

Flute 2: Measures 28-31. Dynamics: pp, ppp, pffff.

Bassoon: Measures 28-31. Dynamics: pp, ppp, pffff. The bassoon part ends with a repeat sign and 'a niente'.

Cello: Measures 28-31. Dynamics: pp, ppp, pffff.

De tre elskere

Tekst: Rolf Jacobsen fra "Vrimmel", 1935

Bjarne Volle 1995

$\text{♩} = 82$

Violin 1
Violin 2
Bratsj
Cello

mf

1.v.
En pike går med lyse sko
på gatens blanke bre,
og det var bare regn og regn
så langt hun kunne se.

2.v.
Og føten klappet gatens sten
med forte, sinte smell,
og ryggen vugget når hun gikk
og plystretr for seg selv.

3.v.
Nu tøfler blomsterhvite sko
klipp-klapp på gatens fjell,
og kåpen vipper der hun går
og plystrer for sig selv.

4. 1. v. *a tempo* 2. v. *a tempo* 3. v. *a tempo*

Fi. 1
rit.
Fi. 2
rit.
Br.
rit.
Ce.
rit.

rit.
rit.
rit.
rit.
rit.

7. $\text{♩} = \text{♩}$

Fi. 1
Fi. 2
Br.
Ce.

10

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

1.v.
Ja, regnet falt i stripel ned
som støv på hennes hals
og danset rundt og myldret med
i skjørtekantens vals.

2.v.
Da kom et vindstøt ned fra vest
med rop og vifter sang
og rotet i den gule faks
og lo i hennes fang.

3.v.
Da trekker solen ut sitt sverd
og hilser, stor og streng
og henter sig en rosenknapp
på kinnets lille eng.

14

1.v. *a tempo*

2.v. *a tempo*

3.v. *a tempo*

Fi. 1

rit.

Fi. 2

rit.

Br.

rit.

Ce.

rit.

rit.

rit.

$\text{♩} = 82$

17

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

1.v.
Det plukket på den varme hånd
og glattet hennes lugg
og gav den hvite øreflipp
en øredobb av dugg.

2.v.
Det la sin arm om pikens liv
og pustet håret tørt
og lekte med det glade kne
og løftet hennes skjørt.

3.v.
Se, solen hvitter hennes tann
og ler mot øiets bund
og vippet hennes hake op
og kysser hennes munn.

Fi. 1 20 1.v. a tempo
rit.
Fi. 2 rit.
Br. rit.
Ce. rit.
rit.
rit.
rit.

1.v.
Det tittet ned i øiets bund,
men øjet lo og sa:
Du får mig til å gråte jo,
– dig vil jeg ikke ha.

2.v.
Men verden lønner ikke likt,
for pikebarnet sa:
Å blås, du bare narrer mig,
– deg vil jeg ikke ha.

Fi. 1 23 1.v. a tempo
rit.
Fi. 2 rit.
Br. rit.
Ce. rit.
rit.
rit.
rit.
rit.

3.v.
Da flammet hun fra hals til kne
og gren en stund og sa:
Du bare driver gjøn med mig,
– deg vil jeg ikke ha.

Fi. 1 26 3.v. a tempo
rit.
Fi. 2 rit.
Br. rit.
Ce. rit.
rit.

29

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

$\text{♩} = 82$

$\text{♩} = \text{♩}$.

Så klaprer hvite sko avsted
med rappe, korte smell,
og kjolen husker der hun går
og plystrer for sig selv.

Og dette var en liten sang
om sol og regn og vind
og de som går med hvite sko
og eplerøde kinn.

33

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.

$\text{♩} = 82$

rit.

a tempo

rit.

rit.

rit.

36

Fi. 1

Fi. 2

Br.

Ce.